GOL!

QUI SÓN LES CEBETES?

Les Cebetes són un equip de futbol. Han guanyat un campionat, però per a ells el resultat no serà mai més important que la diversió i l'amistat. Quan els pregunten si se senten pètals, responen: «No, som una flor!»

EN GASTON CHAMPIGNON
ENTRENADOR

Exjugador i company d'equip de Johan Cruyff, és el propietari del Pètals a la cassola, un restaurant especialitzat en plats a base de flors. El seu lema és: «Qui es diverteix no perd mai!»

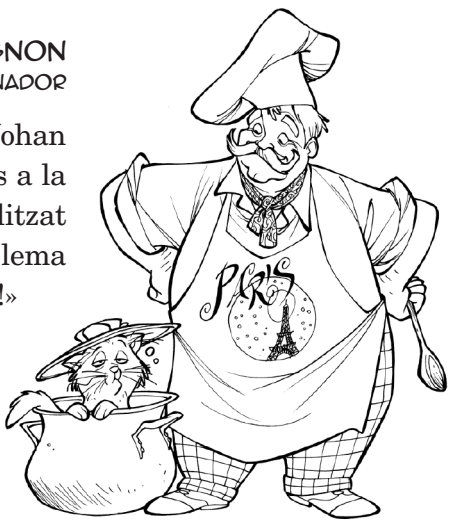

EN TOMI
DAVANTER CENTRE

Capità de les Cebetes, juga amb tot el que es troba com si fos una pilota. Quan en Champignon el va veure jugar al pati de casa seva, de seguida va veure que tenia fusta de campió...

EN TIRANT
MIGCAMPISTA

Elabora les tàctiques de joc inspirant-se en les grans batalles de la història i recorre a la física per estudiar les paràboles dels seus llançaments.

EN BOJAN
LATERAL DRET

Ve de Sèrbia. Els seus pares treballen al Pètals a la cassola. Corre com una gasela i xuta molt bé amb la cama dreta.

LA LARA I LA SARA
DEFENSES

Pèl-roges i pigades, s'assemblen com dues gotes d'aigua. Estudiaven dansa clàssica per obligació, però ara són dues defenses formidables.

EN NYICRIS
PORTER

En realitat ho és tot menys un nyicris... Quan veu que s'acosta la pilota, s'hi abraona com si fos un gelat de nata!

EN JOAO
ESQUERRE

És brasiler, esquerrà i es passa els diumenges al parc jugant a futbol amb els seus incomptables cosins.

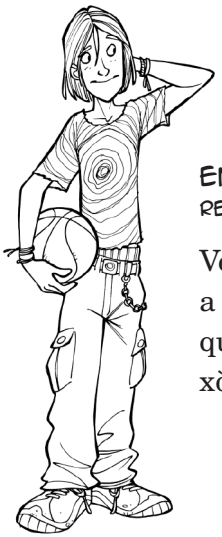

EN RAFA
RESERVA

Ve de l'Argentina i té tres germans que juguen a bàsquet, però ell prefereix el futbol. Juga en qualsevol posició, també a la porteria; per això és el comodí de les Cebetes.

EN PAVEL I L'IGOR
DAVANTERS CENTRE

Són dos bessons rossets, molt moguts i ràpids, tenen el costum de xerrar molt al camp.

EN XAVI
LATERAL DRET

És molt ràpid, fa unes centrades magistrals. Va jugar a l'Acadèmia Blava i després als juvenils del Barça, amb en Tomi.

EN MARIO
DAVANTER CENTRE

Acaba d'arribar d'Itàlia, on jugava als juvenils de l'Inter de Milà. És alt i ros i té els cabells llargs.

L'AQUIL·LES
CENTRAL

És el pinxo de l'escola, però li agrada el futbol i, per entrar a les Cebetes, ha decidit posar seny.

L'EVA
DEFENSA

És una jugadora excel·lent, excapitana de les Rosa Shocking. Té una trena negra preciosa i és molt maca.

EN BRU
DAVANTER CENTRE

Exdorsal 10 dels Diables Rojos. És fort com un brau, però té el cor de mantega i adora els animals.

Als entrenadors
que no s'obliden dels reserves

Primera edició: gener del 2014

Disseny: Gioia Giunchi i Laura Zuccotti
Color: Davide Turotti
Adaptació del disseny i maquetació: Endoradisseny

Títol original italià: *Girone di ritorno*
Edició: David Monserrat
Coordinació editorial: Anna Pérez i Mir
Direcció editorial: Iolanda Batallé Prats

Textos: Luigi Garlando
Il·lustracions de coberta: Stefano Turconi
Il·lustracions de l'interior: Marco Gentilini
www.lecipolline.it

© publicat per primer cop a Itàlia per Edizioni Piemme SpA
© 2014, Oriol Sánchez Vaqué, de la traducció
© 2014, La Galera, SAU Editorial, de l'edició en llengua catalana

Tots els noms i caràcters d'aquest llibre són propietat de Piemme SpA
Tots els drets reservats.
Publicat amb l'autorització de Grandi & Associati.

La Galera, SAU Editorial
Josep Pla, 95 – 08019 Barcelona
www.lagalera.cat
lagalera@grec.cat

Imprès a Limpergraf
Mogoda, 29-31. Pol. Ind. Can Salvatella
08210 Barberà del Vallès

Dipòsit legal: B-25.773-2013
Imprès a la UE
ISBN: 978-84-246-4922-7

Qualsevol mena de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra resta rigorosament prohibida i estarà sotmesa a les sancions establertes per la llei. L'editor faculta el CEDRO (Centre Espanyol de Drets Reprogràfics, www.cedro.org) perquè n'autoritzi la fotocòpia o l'escaneig d'algun fragment a les persones que hi estiguin interessades.

Luigi Garlando

CARA A CARA

Il·lustracions de
Marco Gentilini

Traducció d'Oriol Sánchez Vaqué

laGalera

La primera meitat del campionat va anar així:

PRIMERA JORNADA

Talents – Flocs	4-0
Lleonets – Excel·lents	5-1
Dinamo – Atlètic Mèu	2-1
Timoners – **Kabetes**	1-5

SEGONA JORNADA

Kabetes – Dinamo	3-2
Flocs – Lleonets	1-3
Excel·lents – Timoners	0-3
Atlètic Mèu – Talents	0-0

TERCERA JORNADA

Dinamo – Excel·lents	2-2
Lleonets – Atlètic Mèu	3-3
Talents – **Kabetes**	1-1
Timoners – Flocs	0-0

QUARTA JORNADA

Atlètic Mèu – Timoners	2-1
Kabetes – Lleonets	1-0
Excel·lents – Talents	1-1
Flocs – Dinamo	0-1

CINQUENA JORNADA

Atlètic Mèu – **Kabetes**	5-1
Flocs – Excel·lents	1-3
Lleonets – Timoners	4-0
Talents – Dinamo	3-2

SISENA JORNADA

Dinamo – Lleonets	0-0
Excel·lents – Atlètic Mèu	1-1
Flocs – **Kabetes**	2-2
Timoners – Talents	1-2

SETENA JORNADA

Excel·lents – **Kabetes**	4-3
Atlètic Mèu – Flocs	1-1
Lleonets – Talents	2-1
Timoners – Dinamo	2-2

CLASSIFICACIÓ GENERAL AL FINAL DE LA PRIMERA VOLTA

LLEONETS	14
TALENTS	12
KABETES	**11**
ATLÈTIC MÈU	10
DINAMO	9
EXCEL·LENTS	9
TIMONERS	5

1
INICI EN TROMBA

Dissabte a la tarda, al saló de te de l'Eva Maria.

La Sofia, la Daniela i la Llúcia assaboreixen un te tot conversant sobre el local misteriós que està a punt d'obrir just al costat del Pètals a la cassola.

–Ja fa setmanes que hi treballen, però ningú no sap dir de què es tracta –diu la Llúcia.

–He intentat preguntar-ho als operaris, però sembla que tot hagi de mantenir-se en un gran secret –afegeix la Sofia, que s'està amb la tasseta suspesa enlaire mirant fixament la porta de l'entrada.

–Que entra en Gaston? –li pregunta la Daniela.

–No, entra un jove molt diferent d'en Gaston, per desgràcia... –respon la professora de dansa.

Les dues amigues es giren i fan un esforç per no petar-se de riure davant del desconegut que es dirigeix cap a la barra on hi ha l'Eva Maria. És un noi

d'entre trenta i trenta-cinc anys, de gairebé dos metres, amb una gran mandíbula de tauró, ulls blaus com el mar i cabells rossos pentinats enrere.

Té raó la Daniela:

–Sembla un actor de telenovel·la...

–O un atleta –diu la Llúcia.

Per sota les mànigues arromangades de la camisa de quadres, apareixen dos braços musculosos, tan grans com dues cames d'en Tirant juntes...

–Ben guapot que és, no cal dir-ho. Però us asseguro que el meu Gaston, quan tenia la seva edat i em portava roses al teatre, era deu vegades millor! –assegura la Sofia, que buida la tassa de te.

Les dues amigues tornen a riure ben divertides.

El desconegut es recolza a la barra i saluda l'Eva Maria amb un gran somriure.

L'ADAM

–Hola –saluda la noia txeca com a resposta–. Què et puc oferir?

–Francament, estic indecís... –contesta el rosset amb un accent curiós–. Que em podries aconsellar?

–Depèn de com et sentis –explica l'Eva Maria–. No totes les herbes són iguals. Estàs angoixat, cansat, deprimit, neguitós?

El noi hi pensa una mica i llavors respon:

–Estic meravellat, sorprès... No m'esperava trobar una noia tan bonica. Que podria saber com et dius?

L'Eva Maria l'hi diu i es gira a agafar alguns pots de la prestatgeria de fusta.

–No m'ho puc creure! –exclama el jovenàs–. És excepcional!

–Doncs jo no hi veig res d'excepcional –comenta la deessa de les tisanes–. Tant Eva com Maria són noms molt comuns.

–Però el que és excepcional és la coincidència! –insisteix el rosset–. Jo em dic Adam. Ho entens? Adam i Eva... No et sembla curiós?

–Potser sí. De tota manera, t'informo que et trobes només al Paradís d'en Gaston, no pas al paradís terrenal –precisa sense gaire entusiasme l'Eva Maria, que continua preparant la infusió.

Al cap d'uns vint minuts, el noi musculós saluda i s'allunya. Llavors, la Daniela, la Llúcia i la Sofia s'aixequen de cop i es precipiten a la barra.

–M'equivoco o aquell jove guapot semblava més interessat en tu que en les teves herbes? –pregunta de seguida la Daniela.

–He tingut la mateixa impressió –respon l'Eva Maria–. Però us asseguro que a mi no em desperta cap interès.

–De tota manera, has de reconèixer que és molt ben plantat –insisteix la Sofia.

–Sí, i prou que ho sap ell mateix –explica l'Eva Maria–. Mireu, m'ha donat el seu mòbil i m'ha dit: «Escriu-me el teu número i et trucaré. Avui és el teu dia de sort». Veieu quins aires?

–Que cregut... –comenta la Sofia.

–Pitjor que en Donat quan em festejava –afegeix la Llúcia.

–I tu què has fet? –pregunta la Daniela.

–Li he agafat el mòbil i hi he apuntat el número del meu avi Radek, que no sap ni una paraula de català ni d'anglès... –respon la deessa de les tisanes.

–Molt bé, Eva Maria! –exclama la Daniela–. Aquest cregut es mereix una lliçó.

–I li he servit una bona tisana amb essències d'espí blanc, espígol, tell, melissa i camamilla: ideal per relaxar els nervis i els fums... –continua l'Eva.

Les tres amigues es peten de riure.

També els aniria bé una tisana d'aquestes a les Cebetes, que estan xerrant als bancs del poliesportiu.

I és que demà es reprèn el campionat. Comença la segona volta i creix la tensió.

Les vacances culturals a Barcelona i a Madrid ja han quedat enrere. Els amics que llavors van tornar a jugar junts ara reprendran el campionat de les comarques de Barcelona amb samarretes diferents.

Com deus recordar, la fusió entre les Cebetes i l'Akadèmia Blava va empènyer en Joao, en Rafa, la Lara, en Pavel, en Xavi i l'Aquil·les a buscar-se un nou equip. Acollits pels Excel·lents d'Igualada, les excebetes van trobar certes dificultats a les primeres jornades del campionat, però, després, gràcies a alguns canvis tàctics i a l'arribada de la Terry i en Billy, l'equip igualadí va agafar embranzida i va escalar llocs a la classificació.

Al final de la primera volta, la formació d'en Joao és només a dos punts de les Kabetes, que són tercers,

a tres punts dels Lleonets de Granollers, que encapçalen el grup.

Els nois estan discutint precisament sobre la classificació.

–Retallar cinc punts als Lleonets no serà fàcil –reconeix en Joao–. Són molt bons.

–Sí, però, si demà els guanyem, només caldrà remuntar dos punts –precisa l'Aquil·les.

–És veritat –reconeix el brasiler–, però et voldria recordar la pallissa que ens van propinar a la primera volta...

–I jo et voldria recordar que ja no som els Excellents de les primeres jornades –intervé en Rafa–. Avui som un equip molt més fort. Fins i tot vam guanyar les Kabetes...

–Només perquè míster Champignon va voler donar una lliçó als exblaus deixant a la banqueta les millors Cebetes a la primera part –precisa en Nyicris–. Però traieu-vos del cap de tornar-nos a guanyar.

–Això ja ho veurem a l'última jornada –replica la Lara, amb orgull.

–Tens raó, germaneta –aprova la Sara–. Mentrestant, si demà supereu els Lleonets, ens fareu un favor, perquè així els podríem atrapar!

–Si els Talents no guanyen, ens posem primers a la classificació. I si aconseguim el primer lloc, ja no ens el prendrà ningú –exclama en Bojan–. A les vacances, el Gat ha recuperat la forma. A la segona volta, els rivals ja no podran comptar amb els seus errors.

–Però sí que podrem comptar amb les males passades d'en Loris... –afegeix l'Aquil·les.

En Joao i els altres Excel·lents es posen a riure.

–Doncs, per desgràcia, em temo que tens raó... –reconeix en Tirant.

–Sabeu quin és el meu somni? –pregunta en Tomi tot d'una.

–Digues, capità –l'exhorta la Sara.

–Que el campionat es decideixi ben bé a l'última jornada, al nostre camp: Kabetes contra Excel·lents –explica en Tomi–. I que qui guanyi el partit guanyi el campionat. Totes les Cebetes al camp, encara que amb samarretes diferents, davant dels nostres seguidors. No seria bonic?

–Jo ho signo ara mateix! –exclama en Joao.

–Jo també... –aprova l'Àngel.

–I jo... –comenta la Lara.

Els nois intercanvien en silenci somriures d'entesa.

–Doncs, a partir de demà, fem tots els possibles per trobar-nos al capdamunt de la classificació abans de l'última jornada. I llavors ens juguem el campionat entre nosaltres –conclou en Tomi–. Bon campionat, Cebetes!

Sí, perquè encara que alguns jugaran amb una ca a la samarreta i d'altres amb els colors dels Excellents, les Cebetes continuaran sent sempre una sola flor, indivisible.

Diumenge al matí, al poliesportiu del barri. Un vent fresc i empipador fa córrer els núvols pel cel i els llança cap al sol.

Les Kabetes surten al camp per jugar contra els Timoners de Vilanova i la Geltrú.

En Gaston Champignon escull l'esquema 4-4-2, el mateix dels vilanovins, que al partit d'anada van crear molts perills per les bandes, sobretot amb el lateral dret, en Pedro, el dorsal 17.

El cuiner entrenador dóna uns consells precisos abans del partit:

–Morten, tu jugaràs per la banda esquerra. Quan no tinguem la pilota, ajuda l'Andreu a la defensa. Si esteu junts, us costarà menys marcar el número 17,

que és molt ràpid, entesos? I el consell val per a tothom: ajudeu-vos els uns als altres, juguem com una flor! Onze músics que toquen molt bé el seu instrument, però cadascú pel seu compte, fan una olla de grills. Si els onze segueixen la mateixa partitura, fan música. Recordeu-ho. I ara, som-hi! Que soni el nostre futbol, nois. Divertiu-vos!

Aquesta és la formació de les Kabetes:

		Gat	
Sara	Eva	Nico	Andreu
Bojan	Àngel	Tirant	Morten
	Tomi	Loris	

L'àrbitre fa el xiulet inicial. En Loris toca la pilota al cercle central per a en Tomi, que la passa enrere per a en Tirant. Mentre els dos davanters corren cap a l'àrea rival, el número 10 envia un xut precís a en Morten, que enganxa la pilota amb el taló, en plena cursa, supera un primer defensa amb un barret i deixa el segon clavat amb un esprint sec.

En arribar al banderí de córner, el danès mesura la centrada amb la bota vermella, l'esquerra.

En Tomi salta per rematar amb el cap, però s'ado-

na que és massa lluny de la porteria i desvia la pilota cap al punt de penal. En Loris arriba corrents, l'engalta al vol i l'entra per sota el travesser amb una canonada imparable: Kabetes-Timoners 1-0!

I encara no han passat vint segons de joc...

L'Eladi anota: *Ha tornat l'equip dels somnis!*